

«Εικόνες, Θησαυροί των Προσφύγων»: Μια έκθεση με ιδιαίτερα συμβολικό χαρακτήρα σήμερα,

/ [Πεμπτούσια](#)

Η έκθεση με τίτλο «Εικόνες, Θησαυροί των Προσφύγων», που παρουσιάζεται στο Μουσείο Ιστορίας της Νάντ της Γαλλίας, σε συνεργασία με το Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο της Αθήνας, πραγματεύεται το θέμα των Ελλήνων προσφύγων της Μικράς Ασίας το 1922, την ανταλλαγή των πληθυσμών που προέβλεπε η συνθήκη της Λωζάννης, και την μετεγκατάστασή τους σε νέους τόπους, στην Ελλάδα αλλά και τη Γαλλία.

Η ιστορία ανασυντίθεται μέσα από αρχειακό υλικό και εκκλησιαστικά κειμήλια που έφεραν μαζί τους οι πρόσφυγες όταν εγκατέλειπαν τις πατρίδες τους και καταδεικνύει αφενός τη σημασία των κειμηλίων στη θρησκευτική και κοινωνική ζωή των κοινοτήτων και αφετέρου τον ρόλο που αυτά έπαιζαν ως «συνδετικοί κρίκοι» μεταξύ των παλαιών και των νέων πατρίδων.

Το Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο συμμετέχει στην έκθεση με 48 έργα της συλλογής «Κειμηλίων Προσφύγων» και συγκεκριμένα με 37 εικόνες, 10 έργα μικροτεχνίας και ένα αντίγραφο της ψηφιδωτής εικόνας της Παναγίας Επίσκεψης.

Στης 24 του Ιουλίου 1923, που υπογράφηκε η Συνθήκη της Λωζάνης με την οποία τερματίστηκε η σύγκρουσης μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων, που ξεκίνησε το 1919. Θεωρείται η τελευταία συνθήκη ειρήνης του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Το κείμενο θεωρείται από κάποιους ως το μόνο εγγυητή για μια διαρκή ειρήνη ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία, από άλλους δε ως παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η Συνθήκη απαιτούσε την ανταλλαγή των αμάχων και να καθόριζε τους όρους της αναγκαστικής μετανάστευσης και στις δύο πλευρές του Αιγαίου. 1.300.000 Έλληνες Χριστιανοί από την οθωμανική πλευρά και 400.000 μουσουλμάνοι που ζούσαν στην Ελλάδα, ανεξαρτήτως εθνικότητας, αναγκάστηκαν να φύγουν, αφήνοντας πίσω όλα τα υπάρχοντά τους.

Κατά τη στιγμή της εξορίας, οι Έλληνες της Μικράς Ασίας πήραν μαζί τους τις εικόνες τους ή άλλα εκκλησιαστικά κειμήλια. Αντικείμενα λατρείας, πολύτιμα, ιερά, προστατευτικά, εικόνες, τα οποία βοήθησαν στη σύνδεση μεταξύ της παλαιάς και της νέας χώρας, μεταξύ της παλαιάς και της νέας ζωής.

Η έκθεση έχει ιδιαίτερα συμβολικό χαρακτήρα σήμερα, σε μια εποχή που το προσφυγικό ζήτημα είναι πάλι επίκαιρο.